

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום ראשון, כ"ד באלול תשפ"ג, 10.9.2023

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה אזורית אשכול

**ישיבת מועצה מן המניין מס' 12
מיום ראשון, כ"ד באלול תשפ"ג, 10.9.2023**

משתתפים:

ירקוני גדי	-	ראש המועצה
אלון דודי	-	סגן ראש המועצה, יתד
בר יובל	-	חבר מועצה, בארי
שמואל ספקטור	-	חבר מועצה, חולית
בוקובזה תמיר	-	חבר מועצה, תלמי יוסף
מזל ערוסי	-	חברת מועצה, עין הבשור
קוברסקי אדוארד	-	חבר מועצה, אבשלום
גרין סילביה	-	חברת מועצה, אורים
השי רובין	-	חבר מועצה, ניר עוז
אווקראט חנניה	-	חבר מועצה, מבטחים
דג'אווי רוויטל	-	חברת מועצה, ישע
שמעיה אליהו	-	חבר מועצה, פרי גן
קסטרשטיין אברהם	-	חבר מועצה, כרם שלום
סלע נעמי	-	חברת מועצה, צוחר
דניאל אריק	-	חבר מועצה, רעים
גל נועם	-	חבר מועצה, שדה ניצן
בלברמן שמיל	-	חבר מועצה, ניר יצחק
נחמוביץ' נתן	-	חבר מועצה, עין הבשור

מוזמנים:

ניר ים	-	מנכ"ל המועצה
עידו לבנה	-	גזבר המועצה
עמית ניר	-	ס. גזבר
עו"ד אולגה גונן	-	יועצת משפטית
יפה בוקובזה	-	הנהלת חשבונות
שלומי	-	פרוטוקול
עמיחי הס	-	מנהל מחלקת החינוך

על סדר היום

1. ארוחה קלה וחגיגית, ברכות והרמת כוסית לראש השנה.
2. מידע
3. אישור פרוטוקול מליאה 11#2023 מיום 20.8.2023
4. היכרות עם עמיחי הס מנהל אגף חינוך
5. עדכוני ועדת בחירות
6. תב"רים למליאה
7. תב"ר 677 אתר דיה
8. הסדר מכינת עוצם
9. הודעה על מדיניות רוכלות

1. ארוחה קלה וחגיגית, ברכות והרמת כוסית לראש השנה.

מר גדי ירקוני: ערב טוב לכולם. טוב, אני אתחיל, יש לנו היום. טוב חבר'ה, תמשיכו לאכול ולקחת אוכל, באמת בכיף, רק בואו לא נדבר, שאני אוכל לדבר, שבסוף אני חייב לדבר ואנחנו גם צריכים ללכת היום.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אתה לא רוצה שמישהו יגיד משהו?

מר גדי ירקוני: אני, אתם לא נותנים לי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי.

מר גדי ירקוני: לא, אבל ברכות זה לא אני. למי ניתן לברך? חנניה, רעיון מצוין. חנניה, אתה תברך לחג, אני קודם אברך את המליאה.

מר חנניה אווקרט: מה אני,

מר גדי ירקוני: נראה מה אתה יודע בזה. מה אתה יודע.

מר חנניה אווקרט: אני לא יודע, באמת אני לא יודע מה להגיד.

מר גדי ירקוני: גם אני לא, זה בסדר, תלמד ממני, ממציאים.

מר חנניה אווקרט: מה ממציאים, תמציא נו.

מר גדי ירקוני: לא, אני אמציא עכשיו למליאה, ואתה לחג. אז אני באמת רוצה להגיד

כמה מילים. א' – תודה לבת שבע על האוכל.

(מחיאות כפיים)

מר גדי ירקוני: ועל כל הליווי והמליאה. האמת, שבמליאה הזאת, אני מדבר בחמש

שנים, הזאת, פינקה אותנו יותר מבמליאות הקודמות שהיינו, וגם שהיינו פעם פעם,

גב' מזל ערוסי: אבל לא כמו בוועדת ההיגוי.

מר גדי ירקוני: לא, זה בסטנדרטים של משה, אנחנו לא יודעים לעמוד בסטנדרטים

של משה, זה רק משה. כן, אז אני רוצה להגיד, אני אגיד גם משהו אחרי זה בסוף על משה, אבל אני רוצה להגיד פה, באמת, לכל חברי המליאה שבאו, רצינו לעשות את זה גם מליאה חגיגית, ולהגיד באמת לכולם תודה רבה.

תודה רבה על חמש שנים שהיינו ביחד כולם, חמש שנים שהיו, אני חייב להגיד, מאוד מאתגרות. הייתה מליאה שלא הייתה דומה לקודמותיה, אני לא אומר את זה עכשיו לרעה או לטובה, אלא אני אומר את זה באמת, היא באמת לא הייתה דומה לקודמותיה, אני אגיד תיכף איפה אני חושב, בסיכום, יותר מחמאות, איפה פחות, מפני שאני לא אוהב להיות סתם פרווה. בגלל זה חסר לי שכולם לא פה, אבל זה בסדר.

אבל באמת, מליאה שונה שבה היו הרבה מאוד מליאות, נכנסנו להרבה פרטים בתוך המועצה, חברי המליאה, בדרך כלל, תמיד בזכות, אבל גם ברוב הפעמים, בצדק ביקשו פרטים ופירוטים על אישורים כאלה ואחרים, אני חושב שזה היה נכון מאוד לאתגר אותנו במקומות האלה. יש גם מקומות שהם פחות רצו מהמליאה, מהמליאות הקודמות, אנחנו לא באים ומשווים.

אני חושב שגם זו הייתה מליאה יותר צעירה מתמיד, לא יודע מה תהיה המליאה הבאה, אבל אני חושב שאם ניקח את הגילים הממוצעים שהיו פה, הם היו יותר, אני חושב, יותר צעירה מתמיד. גם מליאה עם אנשים שלהבדיל, ואני מקווה, זה אני אגיד, אני מקווה גם, אני אגיד קצת את דעתי האישית, אני חושב שהפעם חברי המליאה יותר ייצגו, לפעמים, את עצמם מאשר את דעת היישוב

שלהם, כמו שאני רואה. לא את דעת היישוב, זה לא... מכיוון שאני חושב שצריך להתייעץ עם דעת היישוב, אבל אני לא אומר עכשיו, אני אומר לעתיד. אני לא מעביר ביקורת על אנשים שעכשיו היו פה.

לפעמים היו פה גם דיונים מאוד סוערים, ולא תמיד לאורך רוחי, ולא לאורך רוחכם, שלכם. אני חושב שאבל באמת, עם רוב האנשים ידענו אנחנו, אנחנו ואתם, אני מדבר אנחנו ברבים, ידענו גם אחרי הוויכוחים כמעט עם כולם, לבוא ולהגיד שלום, ומה נשמע, וזה לא פחות חשוב שזה ויכוחים שיודעים לעשות סביב השולחן, ואחרי זה לדבר.

אני חושב שבמליאה הזאת, ובשביל המליאות הבאות, צריכים להיות יותר יעילים בחלק מהנושאים, ובחלק מהדברים מאוד צריכים להקפיד על הפרוצדורה, אבל היא לא צריכה להוביל אותנו, ומה שצריך להוביל אותנו, זה יותר הדברים המעשיים והחשובים. לפעמים התעמקנו יותר מדי בפרוצדורה, ופחות מדי במהות, וזה היה חבל. אני מקווה שזה, המליאה הבאה, ואני לא עכשיו אומר מי יהיה במליאה הבאה, לא יודע אם אני אהיה, אם אתם תהיו, מי שלא יהיה, יהיה צריך לראות איך מתנהגים אחרת.

גם לנו לקח, לנו אני מדבר, מנהלי המועצה, לקח קצת זמן לראות איך לעבוד עם סוג של מליאה כזאת, גם אנחנו לא חפים מטעויות, ועשינו טעויות לאורך התקופה, אבל אני רוצה, באמת, וגם יש פה, היו חידושים גדולים שעשו במועצה הזאת, כמו ה... עכשיו אנחנו רואים פה את ההקרנה הזאת עכשיו, שבהתחלה בפייסבוק לא רצו את זה חברי המליאה, ולאחר מכן תמיר הגיע, ועשה את זה פרטי, ואחרי זה זה נראה כדבר מובן מאליו.

אתם זוכרים? אנחנו קצת לפני שנים רצינו להכניס את זה, אנחנו זה חלק מהמליאה הזאת, אבל חברי המליאה רובם לא רצו, ואחרי זה זה נכנס.

אני חושב שהיום צריכים לראות, אני אומר, כבר למליאה הבאה, אני שמעתי טענות כבר השבוע, שזה לא מספיק ברור, ולא מספיק איכותי, מה שרואים בבית. אני אף פעם לא ראיתי את זה בבית, אבל המליאה הבאה תהיה צריכה לראות, המנהלים הבאים יראו איך עושים את זה יותר, אם כבר מקרינים, אז יותר ברור, יותר איכותי, ושמשכבר רוצה לראות, אם רוצים, שיבין ויראה את זה ברור. ולהגיד לכם תודה רבה ענקית, להגיד לכם שבגדול, אני מאוד מאוד נהניתי בחמש שנים האלה, ואני

מאחל לכולנו הרבה המשך עשייה, כל אחד בדרכו וכל אחד במקומו.
ובאמת, להגיד לכם גם חג שמח, שנה טובה. אנחנו מאוד מקווים שזו תהיה מליאה אחרונה, אם יהיה משהו דחוף שלא יוכל לעצור, לא זה, אז אנחנו נעשה עוד מליאה, זה לא נראה לנו עכשיו שנהיה צריכים, בגלל זה החלטנו לעשות את זה מליאה קצת חגיגית, להגיד לכולם תודה. ואני אבקש, אתה רוצה? הנה.

מר חנניה אוקרט: הכרחת אותי.

מר גדי ירקוני: כן כן, נכון, הכרחתי אותך לברך.

רויטל דג'אווי בן יעקב: יש לנו אבל ב-8.10 זימון. יש זימון ל-8.10 למליאה.

מר עידו ליבנה: נכון, אבל אנחנו נפעיל אותה לפי צורך.

מר גדי ירקוני: ניר, זימנת בסוף?

מר ניר ים: ביומן זה קיים.

מר גדי ירקוני: זה כבר ניר יגיד, נגמור את הנושא החגיגי, ונעבור ליום יום.

מר חנניה אוקרט: הייתי במליאה הזאת לפני כשלושים וחמש שנה פעם אחת, ובקדנציה הזאת, ובאמת, אין בכלל מה להשוות. מליאה מאוד מאוד מאתגרת, עם אנשים מאוד רציניים. מליאה שהתעסקה עם הרבה נושאים של מינהל תקין ויישור הדורים בהרבה נושאים, שהפכו למתבקשים ובולטים בשטח, והפעילות כאן הייתה מאוד מאתגרת, מאוד מעניינת. נהניתי מאוד מהויכוחים שהיו פה, ולמדתי והכרתי אנשים. אני רוצה להודות לכולם. במליאה הבאה

אני לא אהיה, ואני רוצה לאחל למועצה האזורית אשכול, למליאה הזאת, שימשיכו לקיים בה אנשים רציניים, כמו שהיו במליאה הזאת. אני אומר לכם באחריות, שלא היו מליאות כאלה. גדי גם אמר את זה, ואני מאחל לנו לשנה הבאה, שרק שתהיה שנה שגרתית, לא יותר מזה. ללא מלחמות, ללא חמסינים, ללא קורונה. שימשיכו להגיע,

מר גדי ירקוני: רגילה, רגילה.

מר חנניה אוקרט: שימשיכו להגיע אנשים, ולא יהיה למקום חדר להשכיר, ימשיך להתמלא ולהתפתח. ושנה טובה לכולם.
(מחיאות כפיים)

מר ניר ים: אני אגיד כמה מילים, קצרות. אז אני באמת, אין לי את הניסיון של גדי, אני לא זכיתי להכיר מליאה אחרת. אני גם אין לי את הניסיון, אין לי את היומרות של העתיד כדי להכיר את המליאה הבאה שתבוא אחרינו. זאת אומרת, זאת המליאה היחידה, שלמעשה, נכנסה איתי ללב, ואני כמו האווזים, יש לי בן זוג אחד, שאני לא מחליף אותו, אז ככה שבין אם תהיו או לא תהיו, בין אם אני אהיה או לא אהיה, אז המליאה הזאת תמשיך איתי עוד הרבה זמן שייקח לי להירגע ממנה.

וזהו, ובסך הכול, תודה לכם על מספר שנים לא קצר, ככל שאני הייתי פה, ובהצלחה לנו, לכל אחד באשר הוא יפנה. גדי, שנה טובה?

מר גדי ירקוני: כן.

מר ניר ים: ושנה טובה לכולנו.

מר גדי ירקוני: שנה טובה, תודה רבה לך.

רויטל דג'אווי בן יעקב: לחיים.

2. מידע

מר גדי ירקוני: עוד כמה עדכונים קטנים, באמת, לא מאוד חשובים, אבל כדאי שנדע, לא בגלל שאנחנו באמת לא עשינו. אז א', משה היה פה, נכון? משה היה פה, אמרנו לו תודה, ועשינו לו בשבוע שעבר אירוע, אני חושב, די מכבד לכל מנהלי המועצה, והאנשים הקרובים לו שהיו, גם מהמשפחה וגם האנשים מהברנזיה שעבדו איתו בתקופה הזאת, והיה מאוד מרגש. אני מאוד שמח שנפרדנו ככה ממשה.

הוא עוד ילווה אותנו, בתור עוזר רמ"ט, אבל משה, כמו שאמרנו, יש לו דרך סימנים רבים, בזה שאנחנו מנהלים את נושא החירום בכל כך הרבה הצלחה. הרבה מהצלחתנו, וזו הזדמנות עוד פעם להגיד לו תודה, היא בזכות משה. וזה, אחד – אנחנו היום גם נפרדנו מאבי, שעמיחי פה המחליף שלו, הוא תיכף יציג את עצמו, נפרדנו מאבי, לא הספקנו להיפרד ממנו באירוע אחר. היום הייתה לנו הרמת כוסית ונפרדנו מאבי.

אבי מילא את תפקיד מנהל החינוך שש שנים, זה לא תפקיד בכלל קצר למנהל חינוך, וגם בתקופה הזאת היו לנו אירועים מאוד גדולים בחינוך, שהם כל פעם, נהיה קריית חינוך, איחוד, זה לא בניית קריית חינוך, זה איחוד בין יישובים ליישובים, בין ילדים לילדים, נראה דבר טריוויאלי מאוד. מי שהיה בתהליך הזה...

מי שזוכר את התהליך הזה, הוא לקח שלוש שנים עד הכניסה, וכמו שאמרתי – הבטונים זה אולי הדבר הקל ביותר בדבר הזה, הדבר האחר, זה הפדגוגיה שאנחנו עוד ממשיכים ונמשיך, וגם הכניסה שנכנסנו. והיתרון, וגם אני לא אשכח אף פעם, פרס החינוך שקיבלנו בתקופתו, שאני מאוד מאוד גאה שקיבלנו אותו על התקופה הזאת, ואני מאוד גאה גם בחינוך שיש פה באזור, מלידה עד 18.

ומצד שני, לעמיחי, אני תמיד אומר, בכל נושא החינוך, שנושא החינוך זה דבר שמוביל אותנו, מוביל את המועצה ומוביל את הצמיחה הדמוגרפית פה, ומוביל את איכות החיים במועצה, והוא הדבר

החשוב ביותר שמתפתח במועצה, וסביבו מתפתחים כל הדברים האחרים, וגם האנשים שיבואו הנה. אנחנו תמיד צריכים להיות במגמת שיפור, אף פעם אין לזה, פה שואלים מה המספר, אינסוף. אז אין לזה מספר סופי, ואין לזה, לחינוך, שיפור סופי, ויש לנו המון עבודה. אני בטוח שיחד עם עמיחי, נצליח לקדם את החינוך הזה עוד הרבה הרבה צעדים קדימה, עד שאיפה שהגענו עכשיו, נמשיך. אני רוצה לאחל לו פה, לפני שהוא יציג את עצמו, הרבה בהצלחה. ולאבי, דבר ראשון, תודה עוד פעם, ולעמיחי בהצלחה גדולה, ומי עוד נפרדנו ממנו שאני צריך להגיד משהו בתקופה האחרונה? ליאורה, זה היה מזמן, היא ביקשה לא להגיע הנה. סך הכול עברנו, זה האנשים, היום אנחנו במצבת מנהלים מלאה, ונאחל לכולם הרבה הצלחה ושנה טובה. זה בנושא הזה.

אני רק אגיד בשוטף דברים אחרים, לפני עמיחי, אנחנו, מה אנחנו עושים שקצת מעניין אתכם. אז אי – אנחנו באמת עכשיו מגיעים המון המון קולות קוראים, כמו שחשבנו, לקראת סוף השנה, ואנחנו, התפקיד הגדול שלנו, זה לדוג כמה שיותר קולות קוראים, ולענות עליהם, ולראות איך אנחנו מזה נותנים שירותים יותר טובים במועצה. בגלל זה חלק מהתקציבים העיקריים שלנו.

יש לנו את פרויקט הביוב, שאנחנו נאבקים כבר די הרבה זמן עם רשות המים, וכל הנושא הזה עם האוצר, יש פה השקעות אדירות, במט"ש ובצינורות של 160 מיליון ש"ח אחרי מענקים, שרוצים שנשקיע. כמובן שהמועצה האזורית אשכול לא יכולה לשים את הכסף הזה, ולא תשים את הכסף הזה, אבל זה מערכים מאוד מסובכים.

אז זה הדברים העיקריים, הכול בשגרה, כמו שעושים את הגנים האלה. אני רוצה להגיד שאנחנו בבנייה של שלושה מעונות עכשיו, סוף כל סוף הצלחנו לחלץ תקציבים. אבל הדבר החשוב שידעו באמת, זה את הדברים העיקריים שאנחנו עושים. אנחנו, גם בתקופה הזאת, נמשיך לעבוד כמה שיותר במרץ, ולהשיג את הדברים, כאילו אין בחירות. והבחירות, אנחנו מנסים מאוד שבעבודה השוטפת לא תפריע לנו, כמה שיותר להתעסק בשוטף ובפיתוח, ומה שיבוא אחרי ה-31.10, יבוא אחרי ה-31.10. זהו, אני מקווה שאמרת את כל הדברים החשובים. דודי, רגע, לפני עמיחי.

מר דודי אלון: אני גם אנצל את ההזדמנות להגיד תודה. באמת, כמי שהתחיל כחבר מליאה צעיר, תוסס, מן המניין ומצא את דרכו, לא בכוונה, בהתחלה, לצד של ההנהלה. אז באמת, זו

זכות להיות חבר מליאה באשכול, זו זכות לשרת ציבור.

אני חושב שכל אחד מביא איתו כאן את האמונה שלו, את הדרך שלו, את הערכים שלו. בסופו של דבר, אני בטוח וסמוך שכל אחד ואחד שיושב כאן, הדבר שהכי חשוב לו, זה טובת אשכול, טובת הילדים באשכול והמשך הפיתוח שלנו. הייתה לי הזכות גם להיות כאן, גם חבר מליאה וגם ראש מועצה, וזה המקום להגיד תודה. עמיחי, תורך.

מר ניר ים: אז כן, אנחנו ניתן לעמיחי להציג את עצמו, ואחר כך אנחנו נמשיך, ונאפשר לו להישאר איתנו כמה שהוא רק ירצה. אבל אם הוא ישתעמם, הוא יורשה ללכת.

מר גדי ירקוני: אבל הוא ביישן, אז נראה לי שהוא יישאר, אבל עמיחי, אנחנו לא נעלבים.

4. היכרות עם עמיחי הס מנהל אגף חינוך

מר עמיחי הס: אני אשתדל בקצרה, קוראים לי עמיחי, מה-1.9 אני מנהל אגף החינוך במועצה. קצת על עצמי וקצת על החינוך, רגע לפני – להגיד שאני גם מתרגש, וגם מאוד מעריך, וגם רואה את זה כמשימה מאוד גדולה ומכובדת להיכנס לתפקיד הזה במועצה הזאת. קצת על עצמי – גר ברמת הנגב, ביישוב שיזף גם אני הייתי נציג במליאה במשך שלוש שנים, שם זה היה שמוליק ריכטמן ואז ערן דורון, שותף בהקמה של יישוב, ועד מנהל יישוב, בנושא הזה. בעולם החינוכי, באזור ירושלים האוניברסיטה העברית, ירוחם, חינוך, תיכון, בגרויות, ניהול בית ספר במצפה רמון, דמוקרטי. מי שלא מכיר, למידה דמוקרטית זה...

מר גדי ירקוני: היה בטלויזיה.

מר עמיחי הס: כן?

מר גדי ירקוני: על זה שהוא לא מקבל תקציבים, ורק הדתיים שם מאוד מקבלים.

מר עמיחי הס: כן, אז לא נלאה בבירוקרטיה, אבל בגדול, מי שמסתכל על המערכת

מהצד ושואל אותה את כל השאלות הקשות. וזה הדמוקרטי. ארבעה ילדים, עושה עדיין מילואים פעם או פעמיים בשבוע. כמובן שעם הכניסה לתפקיד יהיו התאמות. וזהו, מילה אחת, כמה מילים על חינוך ועל התפיסה החינוכית והכול, וגם התפקיד. התפקיד הזה של ניהול בכלל וניהול אגף חינוך על אחת כמה וכמה, יש תמיד את המתח בין ראיית הפרט לראיית המכלול.

נכון להחזיק לאורך כל הרצף הזה את העיקר, שהוא לראות את מי שעומד מולי, אם זה נכון, אם אני סייעת לילד בחינוך מיוחד, ואם אני מנהל אגף חינוך שעובד מול מנהלים. אז העיקרון הזה מוביל אותי לאורך כל הדרך.

... תפיסת המערכת והיחס שלהם את הקהילה, זה שאני רואה את זה, מערכת החינוך היא זו שבונה את הקהילה ואת החברה, ולכן התפקיד שלה הוא כל כך משמעותי, והאחריות היא כל כך כבדה. לאגף החינוך יש מקום מיוחד ביחסים האלו, גם להחזיק את החזון, גם להחזיק את הרצף, גם להיות אוזן קשבת להורים, וגם לעבוד עם הקהילה.

זה ממש בקצרה. על החינוך אני יכול לדבר שעות, אבל אני לא אלאה פה. זהו, כמו שאמרתי בהתחלה, אני מתרגש להיות פה במליאה בפרט, ובמועצה בכלל ומאחל לכם המשך עשייה ושנה טובה.

דוברת: בהצלחה. תודה ובהצלחה.

מר ניר ים: טוב, חברים,

גב' מזל ערוסי: רגע, אפשר לשאול את עמיחי שאלות?

מר ניר ים: ברור.

- גב' מזל ערוסי:** קודם כל אני שמחה מאוד שאתה כאן.
- מר עמיחי הס:** גם נפגשנו ו...
- גב' מזל ערוסי:** נכון, נפגשנו, אתה צודק. איזה זיכרון יפה. אני רוצה לשאול אותך שלוש שאלות.
- מר עמיחי הס:** כן.
- גב' מזל ערוסי:** האחת היא בנושא של, אני מאמינה שהספקת להכיר את בתי הספר, לשמוע את המנהלים, לשמוע את מנהל מחלקת החינוך, והייתי רוצה לשמוע את עמדתך לגבי מקומם היום, של בתי הספר בנושא הייחודיות הבית ספרית. פועל יוצא של ייחודיות, זה מרחבי הלמידה, שזאת אומרת, מרחבי למידה פתוחים. ואני לא מתכוונת לקירות, אלא להרשמה לבתי ספר באופן פתוח. זאת אומרת, זה היה היעד שלנו, כאשר ישבנו כוועדת היגוי, עם משה ודיברנו על זה שתוך שלוש שנים הורים יוכלו לבחור את בית הספר הרצוי להם, מה שכבר 4-5 ועוד לא. חמש אנחנו כבר?
- מר גדי ירקוני:** ארבע.
- גב' מזל ערוסי:** ארבע. והנושא השלישי – זה איך אתה רואה את עצמך עובד עם ועדת החינוך שתקום במליאה הבאה.
- מר עמיחי הס:** רשום לי שניים – הייחודיות ופתיחת אזורי הרישום.

גב' מזל ערוסי: נכון, ו-ועדת חינוך מבחינת שיתוף פעולה, מבחינת איך אתה היית רוצה לראות את ועדת חינוך.

מר דודי אלון: שלישית השאלה פתוחה, תבחר.

מר עמיחי הס: אז אני אשתדל לענות. באמת, בחודשיים האחרונים יצא לי להכיר את בתי הספר, אמנם בחופש ועוד לא... ממש, אבל הכרתי לפחות את ההנהלה, ויצא לי להתוודע לתהליך שכמו שציננת, אנשים שהובילו אותו ומובילים אותו, שכל אחד מ... אנחנו מדברים על שלושת בתי הספר היסודיים של הקריה, יש עוד כמה ברשות ובמועצה, אבל אנחנו מדברים עליהם, שבאמת יש תהליך שתפקידו בירור ייחודיות, שיש בו הרבה יתרונות. גם כשצוות חינוכי ... בייחודיות, אז יש לו מיקוד מקצועי, וגם בנקודת הקצה של התהליך, כמו שתיארת, שהיא לא קיימת, לקהילה, להורים, לילדים, יש את היכולת לבחור בין דברים מגוונים. אני עוד לא יודע, לא צללתי לעמוק, לא הייתי בתוך מרחבי למידה בשביל להגיד – האם איכות הייחודיות היא כמו שהיינו רוצים... ואני מכיר את הכיוון של פתיחת אזורי הרישום. ברור לי, מצד אחד, שמדובר בסוגיה מורכבת, החל מאחים וכלה בפיזור בבתי ספר. בעיקר יש הרבה חשיבה בלעשות את זה מסודר, אולי גם הדרגתי, במיוחד לנכס הזה, אולי לא הדרגתי מדי, כי תהליכים הדרגתיים ... קורים.

כן התהליך עכשיו בגלל התקופה, תקופת הבחירות, נעצר. זה מה שהבנתי, ונראה לי שזה נכון. כן הכוונה, אחרי הבחירות, להתניע את ועדת ההיגוי, ולחשוב איך עושים את זה. כלומר, זה נכון שהתהליך יהיה זהיר, לאו דווקא איטי, אבל זהיר. גם אני, עם המחשבות שיש לי עכשיו על רגישויות, זה נראה לי ...

גב' מזל ערוסי: איך חינוך ישראלי? ממשיך לעבוד אצלנו בשנה הבאה?

מר גדי ירקוני: כן.

מר עמיחי הס: בשנה הקרובה חינוך ישראלי, כן.

גב' מזל ערוסי: ואז הוא מסיים.

מר גדי ירקוני: לא לא לא.

גב' מזל ערוסי: נדמה לי שחתמו על איזשהו,

מר גדי ירקוני: לא לא לא, אין סיכום מתי הוא מסיים, אנחנו נסיים איתו כשנחליט.

כאילו, לא החלטנו. להיפך, יש עכשיו מגמה, הוא נכנס בסוף, נכון?

השנה אנחנו נכנסים גם לחלוציות, לפי בקשתם, לעבודה שם. ואני חושב שנראה בנושא של הייחודיות, כמו שעמיחי אמר, עוד לא צללנו לזה. עכשיו החלטנו לעצור את הדיון קצת, אבל בהחלט לחינוך ישראלי יש מה להגיד, וללוות אותנו בנושא של הייחודיות, שעם כל הבעייתיות וההחלטה מתי כן ואיך לעשות את זה, אנחנו רוצים אותם איתנו, לפחות בינתיים. אבל תמיד אפשר להפסיק, זה לא משהו ש...

מר עמיחי הס: לשאלה השנייה של ועדת חינוך, אז ככה – לא יצא לי, אמנם הייתי

במליאה אחרת, לא יצא לי לראות עבודה של ועדת חינוך. כן, מה שאני מקבל ותופס, שהוועדות של המליאה הן ה... המפגש של הקהילה, של הציבור, יחד עם אנשי המקצוע, מתוך היכרותי והבנתי, יש לא מעט אנשי חינוך, גם בתוך הקהילה הרחבה.

אני כן חושב שנכון שוועדת חינוך, לפחות במינינד שלה, אני מניח שזה גם המצב, היא תראה את טובת הכלל. כלומר, היא תפעל לטובת הכלל, כי אז באמת השיתוף פעולה הוא נכון. יכול להיות שכל אחד יראה את טובת הכלל בצורה אחרת, אבל זה... הביטוי זה להיות שליחי ציבור, זה האתגר. לא תמיד זה קל.

אני כן חושב שזה... אם זה עובד נכון, זה מכפיל כוח למערכת. כי גם, החל מהניסיון שיש לאנשים, ועד – אנשים רואים את זה מזווית אחרת, לגמרי... של עוד כוחות ועוד קבוצות, להצלחה של המערכת.

גב' מזל ערוסי: תודה. בהצלחה.

מר חנניה אווקרט: מה המצב בצוות המורים היום במקצועות השונים?

מר גדי ירקוני: מלא. מלא, אין חוסר.

מר עמיחי הס: שאלה טובה. ברמת ספרות או היסטוריה קשה לי לומר, אבל אני יכול להגיד לך שביחס, שאותי זה די הפתיע לטובה, ביחס למדינה,

מר חנניה אווקרט: לא שומע טוב.

מר עמיחי הס: ביחס למדינה, כלומר, אתה עומד בכנסים של משרד החינוך, והמנכ"ל מציג את הגרפים שהתחילו בפער של 2000 וסיימו בפער של 500, לא יודע איך הם עשו את זה, פה במועצה, מבדיקה עם המנהלים, יש פה חוסר של שלושה שמוצאים פתרון, אבל זה לא מתקרב למימדים האלה. אז המועצה במצב ממש טוב. עוד פעם, אני חושב שזה נחמד, אבל כן צריך להסתכל קדימה. כי מקצוע ההוראה, גם הניהול, אבל גם ההוראה, הוא כמו המקצועות במשק, ככל הנראה, אם הוא לא במשבר עכשיו, הוא יבוא למשבר אחר כך, ואנחנו צריכים לחשוב איך נערכים מראש להגביר את העתודה.

מר שמיל בלברמן: מחנכת לכל כיתה יש?

מר גדי ירקוני: כן כן כן. מה שהוא אמר זה בשוליים מה שחסר, זה לא...

מר עמיחי הס: מה שאמרתי, זה המנהלים התמודדו את זה ומצאו את הפתרונות באופן מפתיע לטובה ביחס למדינה, פה יש איזה רוגע ביחס לכוח אדם בהוראה. אבל עוד פעם, צריך להיות ערניים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: איפה, לעומת זאת, אתה רואה את האתגרים של המערכת שלנו, באופן ספציפי?

מר עמיחי הס: זה עוד מוקדם לי להגיד. אני, כרגע, בסדר העדיפויות שלי, אני מתחיל מהעבודה עם האגף, רואים איך הוא עובד. אני כרגע שומע, בעיקר, מהמנהלים. היינו בתחילת שנה, אז דיברנו על תשתיות. להגיד שמהשבועיים האלה של אוגוסט – ספטמבר, להבין מזה על האתגר של כל השנה, זה כנראה עוד מוקדם. עוד אין לי תשובה טובה לזה.

מר גדי ירקוני: ניר, תורך.

מר ניר ים: כן, שאלות נוספות?

מר גדי ירקוני: למי?

מר ניר ים: אוקיי. משהו שמישהו רוצה להגיד, לפני שאנחנו נכנסים לסדר היום?

דוברת: אני רוצה להגיד בהצלחה.

מר ניר ים: בהצלחה, עמיחי.

גב' נעמי סלע: אפשר לשאול שאלות פתוחות לגבי דברים שהגיעו אלינו ממש בימים האחרונים, כשאלה פתוחה במועצה?

מר ניר ים: אם זה משהו שהשאלה קצרה, והתשובה היא קצרה וזה לא... בואי ננסה, אבל אני שומר לעצמי את הזכות לעצור.

גב' נעמי סלע: אני אעלה.

מר ניר ים: אוקיי.

גב' נעמי סלע: טוב, לפני משהו כמו תשעה חודשים, עו"ד חיימסון התפטר מהמועצה,

מר תמיר בוקובזה: שלושה חודשים?

גב' נעמי סלע: למה? יותר.

מר תמיר בוקובזה: יוני.

גב' נעמי סלע: בדצמבר הוא הכריז על זה,

מר גדי ירקוני: נו, מה זה משנה?

גב' נעמי סלע: לפני שלושה חודשים... בפועל, מסתבר שהוא עדיין עובד במועצה,

הוא עדיין מייצג את המועצה. אז אני לא מבינה מה היה כאן, ואם התפטרנו, אז התפטרנו, ולא ממשיכים לייצג את המועצה, לייצג את החברה הכלכלית, כי...

עו"ד אולגה גונן: טוב, אז קודם כל, על מנת לעשות מעבר, באמת, שלא יפגע במועצה, יש הנחיות למינוי יועץ משפטי. זה חוזר מנכ"ל 2014 של משרד הפנים, שאומר – שאם ישנה חשיבות בתיק שהתנהל על ידי היועץ המשפטי הקודם, משרד הפנים למעשה מאשר את זה. כלומר, היו תיקים שאני חושבת שאם אני הייתי נכנסת לתיקים האלה, אחרי שהוא כבר מתנהל בשלב ההוכחות, זה היה לא טוב,

גב' נעמי סלע: זו לא הכוונה.

מר גדי ירקוני: זה זה.

עו"ד אולגה גונן: ואז הייתה רשימה, למעשה, של תיקים שהעבירו אותה לאישור משרד הפנים, ומשרד הפנים אישר את התיקים האלה.

גב' נעמי סלע: אוקיי, בסדר.

מר תמיר בוקובזה: הוא היועץ המשפטי של החברה הכלכלית, לא עדיין, אלא בהסכם נפרד.

מר גדי ירקוני: זה לא קשור, נכון.

מר תמיר בוקובזה: לא של המועצה.

מר גדי ירקוני: זה לא קשור.

גב' נעמי סלע: החברה הכלכלית שייכת למועצה.

מר גדי ירקוני: לא,

מר תמיר בוקובזה: זה נתון,

מר גדי ירקוני: לא אמרתי שלא. למה שהיא שאלה, הוא אני אגיד לכם מה, אני מכיר את כל הסיפורים איתך, אתם יכולים להרים אותם על השולחן. היה איזה סיפור של מישהו שהיו לו בעיות עם ארנונה, שחיימסון כבר לפני זה התחיל את הטיפול, והגיע לו מכתב מחיימסון.

גב' נעמי סלע: זה לא בן אדם אחד, זה הרבה,

מר גדי ירקוני: כן, שהוא התחיל את הטיפול,

גב' נעמי סלע: אז הוא עדיין עובד בתחום הארנונה,

מר גדי ירקוני: היא אמרה לך.

גב' נעמי סלע: לא.

מר גדי ירקוני: היא אמרה לך.

גב' נעמי סלע: זה תיקים חדשים. מה שאליי הגיע, זה שזה תיקים חדשים של

הארנונה.

מר גדי ירקוני: לא, זה לא.

מר ניר ים: זה לא.

גב' נעמי סלע: אוקיי, אנחנו נבדוק את זה לעומק. ו,

מר גדי ירקוני: אבל אם זה כל כך לעומק, למה לא שלחת לנו את החומר קודם?

גב' נעמי סלע: כי זה משהו שעכשיו הגיע אליי, לפני יומיים שלושה, זה עוד לא...

מר גדי ירקוני: לפני שבוע – שבועיים.

מר ניר ים: גדי.

גב' נעמי סלע: אז אני עוד לא זה, אל תדאג, אני אבדוק את זה לעומק.

מר ניר ים: אוקיי.

גב' נעמי סלע: והסיפור של החברה הכלכלית, שהיא חלק מהמועצה האזורית

אשכול. אז אם התפטרנו, אז...

מר ניר ים: אוקיי.

גב' מזל ערוסי: לא הבנתי את הסיפא,

גב' נעמי סלע: אני מחכה לתשובה. אם חיימסון אמר שהוא מפסיק את כל יחסיו עם מועצה אזורית אשכול,

מר ניר ים: התשובה ניתנה,

גב' נעמי סלע: אז החברה הכלכלית, היא חלק בלתי נפרד מהמועצה האזורית אשכול.

מר גדי ירקוני: לא, זה הסכמים נפרדים.

מר ניר ים: גדי, גדי, חיימסון בשום מקום ובשום זמן, ומשום במה לא אמר – אני מרגע זה לא מכיר את מועצה אזורית אשכול,

גב' נעמי סלע: הוא אמר שהוא מתפטר ממועצה אזורית אשכול.

מר ניר ים: נכון.

גב' נעמי סלע: ואני אשמח אם...

מר ניר ים: אז אני אסביר עוד פעם,

גב' נעמי סלע: כך שתעלו מחדש את התמלול של הישיבה.

מר ניר ים: את רוצה לתת לי לדבר?

גב' נעמי סלע: לא, רק הערת ביניים.

מר ניר ים: אז בסדר. אז פה הערת ביניים זה בסדר. כאמור, כשעורך דין מחליף עורך דין אחר, יש נוהל שנכון לעורך הדין שיוצא, להמשיך להחזיק תיקים שבהם הוא כבר שוחה, בדרך כלל לעומקם, לאורך בדרך כלל הרבה שנים, תיקים סבוכים, וכל זה ניתן באישור משרד הפנים. זה מה שעורך דין חיימסון עושה נכון לעכשיו, אוקיי?

גב' נעמי סלע: אוקיי.

מר ניר ים: כל דבר מעבר לזה, באמת, תשאלו אותנו, תשלחי לנו חומר, אנחנו נבדוק את הפרטים.

גב' נעמי סלע: אין שום בעיה. ולגבי החכ"ל?

מר גדי ירקוני: אמרנו, הוא אמר לך.

מר ניר ים: הוא אמר לך.

גב' נעמי סלע: לא אמרת.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, מה הולכים פה סחור סחור? חיימסון מנהל איתנו את דיה כבר כמה שנים, עכשיו הוא גומר לתפור את ההסכמים, לא הסכמים, את השירותים בתוך ההסכם, עם ויכוחים עם החברה. אז אתם חושבים שצריכים לקחת עורך דין אחר,

גב' נעמי סלע: לא מדברת על פרויקט מסוים.

מר גדי ירקוני: גם על המים הוא התחיל קודם, הכול אני יודע על מה אתם מדברים,

גם על המים שהוא התחיל קודם. חבר'ה, מה זה הקטנוניות הזאת?

גב' נעמי סלע: אתה מתלהם על דברים שלא קשורים,

מר תמיר בוקובזה: גדי, השאלה בסוף שהיא שואלת, שנייה ניר, השאלה שהיא שואלת

בסוף, האם זה בסדר שחיימסון הוא היועמ"ש של החכ"ל, בלי קשר לפרויקטים?

מר גדי ירקוני: כן.

מר תמיר בוקובזה: זהו, זו השאלה.

מר גדי ירקוני: אז התשובה היא כן.

גב' נעמי סלע: אז זה אומר שהוא בלי קשר לפרויקטים, עדיין ממשיך לייצג את

החכ"ל.

מר גדי ירקוני: כן.

מר תמיר בוקובזה: כן, הוא היועמ"ש שלהם, נקודה.

מר גדי ירקוני: אוקיי.

- גב' נעמי סלע:** אוקיי, אין שום בעיה.
- מר גדי ירקוני:** גם הוא היועמ"ש שלהם.
- מר תמיר בוקובזה:** מה?
- מר גדי ירקוני:** גם הוא.
- מר תמיר בוקובזה:** מה זה 'גם הוא'?
- מר גדי ירקוני:** לפעמים לוקחים אותו, לפעמים לוקחים מישהו אחר.
- גב' נעמי סלע:** זה לא,
- מר תמיר בוקובזה:** בסדר, זה החלטות של החכ"ל.
- מר גדי ירקוני:** נכון.
- מר תמיר בוקובזה:** יש להם מנכ"ל, יש להם דירקטוריון, הכול בסדר.
- גב' נעמי סלע:** אין שום בעיה.
- מר ניר ים:** כן חברים, עוד משהו?

גב' נעמי סלע: אין שום בעיה.

מר ניר ים: לא, תודה.

3. אישור פרוטוקול מליאה 11#2023 מיום 20.8.2023

מר ניר ים: פרוטוקול מהמליאה האחרונה שהייתה ב- 20.8. הפרוטוקול מתחיל

בעמוד 2, מסתיים בעמוד 11. האם למישהו יש הערות לפרוטוקול הזה? זה הזמן. אז בואו נצביע על

זה. מי בעד אישור הפרוטוקול? בבקשה ירים את היד, 12 בעד, נמנעים, מי? 2, מתנגדים מי?

מר תמיר בוקובזה: 3 נמנעים.

מר ניר ים: שלושה נמנעים, מתנגדים? אין. תודה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (12 בעד, 3 נמנעים, 0 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה

11#2023 מיום 20.8.2023

5. עדכוני ועדת בחירות

מר ניר ים: טוב, עדכוני ועדת בחירות. שוב מצאנו לנכון לשלוח פה איזה כמה

חומרים, שאם אתם באמת, גם כחברי מליאה שואלים את עצמכם איך לגשת למליאה הבאה, או

איזו עצה לתת למי ששואל אתכם איך לנהוג, וגם להעיף מבט במה קורה אצלכם בתוך היישובים,

מבחינת הוועד המקומי, אז באמת צירפנו פה שני נושאים, במקרה הפעם. נושאים שהתעסקנו איתם

בשבועיים האחרונים.

נושא אחד – אתם תראו אותו, הוא מדבר בעמוד 16 עד 18, מדבר על סוגי ההנהגות, ההנהלות,

סליחה, ביישובים. לאור הקביעה של משרד הפנים, שרוב יישובי המועצה, מתוך 32 יישובים, עד שבעה למעשה, נקבעה להם זהות בוועדים, וכל השאר נקבע להם ועד מקומי נפרד. אז זה מן מורה נבוכים כזה, של איך עושים ואיך מתנהלים בתוך האיגוד הזה, מהן האפשרויות החוקיות. והנושא השני, הוא נושא של מה קורה כשמתמודדים שניים לנציגות ליישוב, או יותר משניים, ביישוב שזכאי לשני מקומות במליאה. מדובר על בארי ששאלו איך לעשות, וגם עין הבשור ששאלו איך לעשות. אז פה, יש בגדול את התשובה. והמבחן יהיה ב-31.10.

גב' מזל ערוסי: ניר, איפה התשובה?

מר ניר ים: התשובה לשאלה הזאת נמצאת בעמוד 19. כן, זו טכניקה, לא מי יודע מה מסובכת, אבל בכל זאת צריך פה איזושהי מתמטיקה מאוד מסוימת, בשביל לקבוע אחר כך מי אלו יהיו הנציגים במליאה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: איך היה הכנס של היישובים, היה מוצלח?

מר ניר ים: הכנס של היישובים היה מוצלח, הגיעו הרבה יחסית. זאת אומרת, כל המלבן הזה היה מלא באנשים. אני מניח בסדר גודל של בין 30 ל-40 היו פה. אני לא יכול להגיד שאני הכרתי את כולם, אז אני לא יודע מי מהם אנשי ההנהגות, הנהלות, מי מהם אנשים שרוצים להתמודד על מקום בעירייה, או מי רוצה להקים ועד מקומי. מהבחינה הזאת זה היה די לא ברור, אבל לא זכרנו בזה. זה היה פתוח, מי שרצה בא, אבל זה היה טוב, מאוד. מאוד.

מר תמיר בוקובזה: ניר, אני לא יודע אם זה המקום לשאול אותך, אבל יש את השאלה של הזהות בוועדים,

מר ניר ים: כן.

מר תמיר בוקובזה: או בעצם הביטול של הוועדים ברוב יישובי המועצה. מה קורה ביישוב שלא יגיש רשימה? בכלל? יש פה...

מר ניר ים: תשובה מאוד פשוטה.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי, אם היא פשוטה, אז לך על זה, לפני שאני אמשיך את ה...

מר ניר ים: כן כן. במקום שלא תוגש אף רשימה, אף רשימה, יבוא שר הפנים ויקבע מי יהיה הוועד המקומי. יהיה ועד מקומי. זאת אומרת, גם ביישובים עם זהות בוועדים, עדיין יש ועד מקומי. אין פה ישוב אחד בכל המועצה האזורית אשכול, שפטור מלנהל ועד מקומי.

מר תמיר בוקובזה: נכון.

מר ניר ים: עכשיו, אם לא הוגשה אף רשימה, יבוא שר הפנים, ירד לפה, ישאל אותנו מה נשמע, מה קורה, למה ליישוב הזה אין ועד מקומי – כי לא הוגשה אף רשימה. עכשיו, הוא יחליט,

מר שמיל בלברמן: הוא יציע אנשים משלו?

מר גדי ירקוני: לא.

מר תמיר בוקובזה: זה בדיוק, עכשיו אני רוצה את התשובה, תמשיך.

מר גדי ירקוני: מה אני מדבר, סליחה...

מר ניר ים: שם הוא יחליט, הוא יחליט איך, מי יהיו אנשי הוועד המקומי באותו יישוב. ניסיון העבר שלא מעיד שום דבר על העתיד, אומר שבמקרים כאלה, לרוב, כל המקרים שאנחנו מכירים, הוא פנה למזכירות היישוב, ואמר להם – אתם תהיו גם הוועד המקומי, כלומר, זהות בוועדים.

מר תמיר בוקובזה: לא, רגע שנייה, פה אני עוצר אותך. אין בעיה שעכשיו, ב-1.11, ועד האגודה יהיה גם ועד מקומי. אבל ועד האגודה מתחלף, לצורך העניין, עוד שנה. ואז מה קורה? זו השאלה שכולם תקועים איתה.

מר ניר ים: אז אני אומר עוד פעם. יש הבדל. יש הבדל בין להגיש רשימה.

מר תמיר בוקובזה: לא הוגשה.

מר ניר ים: רגע, רגע. אם לא הוגשה רשימה, יכול שר הפנים להחליט אחת ממספר אפשרויות. אפשרות אחת, לבוא לאותה מזכירות, להגיד לה, לא ברמה השמית, לקבוע שבאותו יישוב יש זהות בוועדים.

מר תמיר בוקובזה: חוזרים, בעצם, חזרה אחורה.

מר ניר ים: נכון. יש לו אפשרות לקבל את ההחלטה הזאת. ואז, לא חשוב כמה יתחלפו אחת לשנתיים,

מר תמיר בוקובזה: בסדר, כמו שהיה.

מר ניר ים: בעיקרון, הוא קיבל אישור לפעול על בסיס זהות בוועדים. זו אפשרות אחת. אפשרות שנייה, הוא יכול לפנות לחמישה או שבעה חברים בתוך אותו יישוב. להגיד להם – בואו תהיו הוועד המקומי. הוא יכול, גם להביא אנשים מבחוץ, ולהגיד להם – אתם תהיו הוועד המקומי של אותו יישוב. אלה הם, בגדול, טווח האפשרויות שלו.

מר תמיר בוקובזה: אבל אתה אומר שמניסיון העבר,

מר ניר ים: מניסיון העבר, כן.

מר תמיר בוקובזה: הוא החזיר את זה למצב של זהות בוועדים.

מר ניר ים: נכון. עכשיו, רק בוא נגיד – אנחנו בטח לא יכולים להתחייב, ולא יכולים לבוא ולהמליץ.

מר תמיר בוקובזה: לא לא, לא דורש התחייבות, רוצה להבין את האפשרויות.

מר ניר ים: כן.

מר תמיר בוקובזה: אני שואל כל הזמן את השאלה הזאת, כי זה קרה בצורה לא טובה פה במועצה, לא בגלל המועצה, אלא בגלל משרד הפנים דווקא. שזה קרה ברגע האחרון, הפילו על היישובים את הדבר הזה, כמו גזירת גורל, שאף אחד לא היה ערוך לזה, לא ברמת המוסדות של היישוב וההפרדה בין האגודה לוועד מקומי, שהתנהלה ברוב היישובים כיחידה אחת, כשבפועל, דה פקטו, לא היה ועד מקומי. היה ועד אגודה. גם אם פורמאלית תגיד לי – כן, רשום ועד מקומי. אבל בפועל לא היה רשום ועד מקומי, וההתנהלות הייתה כוועד אחד.

פתאום עכשיו, מנחיתים את זה על היישובים, בלי שום יכולת להתכונן ולהכין את היישוב למצב הזה, שזה יכול ליצור בעיות משני הכיוונים. אחת – שפתאום תבוא קבוצה מיליטנטית מתוך היישוב, ותחליט שהיא מגישה רשימה, והיא תהיה רשימה יחידה. וזה יכול לקרוע יישובים פתאום, כי יש לך קבוצה אחת שהיא עם הכסף, וקבוצה אחת שהיא עם הסמכות. ופה רק בלגאן מצב כזה ייצור. או שכופים את זה בכוח, וגם אם ינסו לעשות את זה בצורה טובה, זה מאוד מאוד מורכב, ההפרדה הזאת בין נכסי האגודה לנכסים המוניציפאליים, או לסמכויות המוניציפאליות,

מר גדי ירקוני: יש לנו את זה כבר.

מר תמיר בוקובזה: בוודאי שיש את זה. יש את זה בכמה יישובים, אבל ברוב היישובים זה לא היה. זה קיים ביישובים בודדים.

מר גדי ירקוני: אתה צודק, אבל אין מה לעשות בנושא.

מר תמיר בוקובזה: ושם, כשזה התחיל, כשזה התחיל ביישובים האלה, היה כאוס מוחלט בשנים הראשונות.

מר גדי ירקוני: לא, אבל מה יש לנו לעשות בנושא?

מר תמיר בוקובזה: לנו אין מה לעשות, כי זה הנוחת ברגע האחרון. אתה שואל אותי מה יש לעשות? זה שאם זה יהיה תלוי במועצה, באיזושהי חוות דעת, אז יישובים שלא יגישו רשימה, שהמועצה תמליץ, אם יש לה Say, אני לא יודע, לשר הפנים, שזו כן תהיה זהות בוועדים, עד הבחירות הבאות.

אבל שהמועצה, לקראת הבחירות הבאות, שנה או שנתיים לפני, זה הלקראת, תתחיל לפמפם ליישובים – תתחילו להתכונן לוועד מקומי, כי הפעם זה לא יהיה. לא יהיה עוד פעם את הארוכה

הזאת.

מר עידו ליבנה:

אני אשמח להגיד משהו.

מר ניר ים:

תראה, כמובן שגם בהנחיות אומרים שלא רק שזה בסמכותו של השר להחליט, הוא גם יעשה את זה בדרך של התייעצות עם הגורמים הרלוונטיים, שמכוונים לזה, למעשה, שאחד הגורמים הרלוונטיים זו המועצה בעצמה. אתה רוצה להוסיף משהו?

מר עידו ליבנה:

לא, אני אומר, יחד עם זה אני אומר, כן מתפקידי... הכיוון הוא כמו שגדי אמר – נכון, נשאר עוד חודש וקצת עד הבחירות, אבל כל מי שיש לו נגיעה, אני חושב שהמסר צריך להיות באמת מה שגדי אמר. חבר'ה, זו המציאות, לשם היא הולכת. אפשר להגיד – ננסה, נבדוק, מה תהיה דעתו של השר, נשפיע, נלחץ. משרד הפנים מאוד עובד לכיוון הפרדה הזאת, מאוד לוחץ, ואז האמירה הזאת שזה יהיו אותם אנשים, לא בטוח שזו תהיה אותה הבנה שהתקבלה בחלק מהמקרים בשנים האחרונות. לפחות בחמש השנים האחרונות, הם מאוד, מה שנקרא, בדקו ארבע פעמים אם לקבל המלצה שזה יהיה אותם אנשים, מתוך הבנה שלהם, שרוצים הפרדה. ולכן, צריך להבין שזה ישתנה, המציאות משתנה.

מר תמיר בוקובזה:

נכון.

מר עידו ליבנה:

צריך להבין את זה.

מר תמיר בוקובזה:

הבעיה היא, שהיא השתנתה ברגע האחרון.

מר עידו ליבנה:

היא לא השתנתה ברגע האחרון, החוק קיים כבר מספיק שנים.

מר תמיר בוקובזה: נכון, אבל זה היה אות מתה, עזוב.

מר עידו ליבנה: החלט,

מר תמיר בוקובזה: אף אחד לא התייחס לחוק הזה, אף אחד לא פעל לפי החוק הזה. במשך כל השנים, עובדה.

מר עידו ליבנה: אני אומר,

מר תמיר בוקובזה: שני יישובים במועצה, שלושה יישובים היה להם...

מר עידו ליבנה: בסדר. אני אומר, יותר נכון, לדעתי, אני אומר לדעתי מהניסיון שלי, יש לי מספיק, ניהלתי בחירות בשני מחוזות, להבין שהמציאות משתנה.

מר תמיר בוקובזה: בסדר.

מר עידו ליבנה: אפשר לקחת את הריזיקה. אני חושב שזו ריזיקה שצריך להבין שאולי לא שווה לקחת אותה, לדחוף לכיוון הבחירות, מאשר יכפו עליך דעה כזאת או אחרת.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

6. תב"רים למליאה

מר ניר ים: מתקדמים? תב"רים.

מר עידו ליבנה: תב"רים. אין לנו. אין הרבה, אנחנו צמצמנו בעמוד 15. בסדר? 1426 –

הקמת תאורת ביטחון, זו פתיחת תב"ר 175 אלף ש"ח, היחידה להתיישבות. מי בעד? מי נגד? מי נמנע?
אין.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1426 – יבול – הקמת תאורת ביטחון

מר עידו ליבנה: אבשלום, גם. אישור להקמת לשיקום הגדר. 180, זה אישור עקרוני, זה תב"ר מותנה, אבל אנחנו מעריכים שאיפשהו בארבעים הימים הקרובים יגיע האישור, לא נרצה לעכב עד דצמבר את הביצוע, ככל שניתן, נרצה להתקדם עם זה. אז זה אישור עקרוני, מותנה, כמו התב"ר הקודם. ברגע שיגיע האישור המאושר, נעביר אותו למשרד הפנים, נקבל אישור ונתקדם. אז תב"ר 1427, מי בעד? מי נגד? מי נמנע? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1427 – אבשלום – שיקום גדר

מר עידו ליבנה: הגדלת תב"רים – קיבוץ סופה – 1155 – הגדלה של 440,030. תב"ר של הקמת תשתיות ליחידות הדיור, יש שם כמה הרשאות. מדובר על חמש, ככה הם קוראים לזה, מתוך 20. מי בעד?

מר תמיר בוקובזה: רגע, כתוב פה תרומת JNF. למיטב זיכרוני, אישרנו את זה כהלוואה?

מר גדי ירקוני: זו הלוואה, זה לא...

מר עידו ליבנה: לא, זה היה כבר מאושר. ה-625, זה כבר...

מר תמיר בוקובזה: כהלוואה, לא כתרומה.

מר עידו ליבנה: מה זה?

מר גדי ירקוני: זו הלוואה.

מר עידו ליבנה: זו הלוואה.

מר תמיר בוקובזה: לא תרומה.

מר עידו ליבנה: טעות, נתקן אותה, טעות סופר. זו הלוואה, נותנים מימון של ה-JNF, הם נותנים את זה...

מר גדי ירקוני: זה מה שקורה, כשקוראים יותר מדי בפייסבוק.

מר תמיר בוקובזה: אני מסכים.

מר עידו ליבנה: אבל הצדק איתו במקרה הזה.

מר תמיר בוקובזה: אז אנחנו נתקן,

מר עידו ליבנה: נתקן את הטעות. כמו שהיא הלוואה, נותנים את זה במקום, עד שיגיעו המתדיישים עם הכסף, כדי שיהיה ניתן לקדם את השכונה. 1155 – מי בעד?

גב' מזל ערוסי: הקיבוץ התחייב על 172 אלף?

מר עידו ליבנה: מה זה? ה-172 אלף?

גב' מזל ערוסי: יש להם?

מר גדי ירקוני: מה זה, זה כלום.

גב' מזל ערוסי: לא, אבל יש להם?

מר גדי ירקוני: זה לא מגרש אפילו, זה לא מגרש.

מר ניר ים: יש נמנעים?

מר עידו ליבנה: יש נמנעים? יש מתנגדים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1155 – סופה – סופה – תשתיות ופיתוח ל-5

יח"ד מתוך 20

מר עידו ליבנה: אני מקריא את שניהם ביחד – תב"ר 1265 ותב"ר 1287 סגירת

תב"רים. התקבלו מלוא הכספים, תב"רים מאושרים, הסתיימו הפרויקטים. מי בעד?

גב' סילביה גרין: זה היה אחד באזור המועצה ואחד בגבולות?

מר עידו ליבנה: אחד בגבולות, אחד...

מר תמיר בוקובה: יש את השם.

מר עידו ליבנה: יש את השם, אני לא יודע בדיוק איפה היה הסימון. זה לא היה פה...

מר גדי ירקוני: מה זה?

מר עידו ליבנה: סימון כבישים, התקני בטיחות 2019, בדרך כלל מה שתיקנו בתחנות, בתחנות ההסעה,

מר גדי ירקוני: בתחנות האוטובוס פה, לא?

מר עידו ליבנה: כן.

מר ניר ים: גם פה, וגם ביישובים.

מר גדי ירקוני: כן, כן.

מר עידו ליבנה: כן, בסדר? מי נגד? מי נמנע?

מר גדי ירקוני: אפשר לשאול את ויקטור.

מר עידו ליבנה: זה גם סכום קטן, משהו שקיבלנו כנראה נקודתי לכמה פרויקטים.

החלטה: הוחלט פה אחד לסגור את תב"רים 1265 – מועצה – סימון כבישים והתקני בטיחות 2019, ו-1287 – גבולות – פיס ירוק גינה ציבורית

מר עידו ליבנה: רק הודעה למליאה, מתחייבים, בדקנו במליאה 11/2023 תב"ר

למבטחים של פיס. יש שינוי, אנחנו נביא את התב"ר החדש ברגע שיתקבלו האישורים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: למה...

מר עידו ליבנה: הם שינו פרויקט, הם עדכנו את הפרויקט הזה.

גב' מזל ערוסי: אין שם פיסול סביבתי.

מר עידו ליבנה: לא, היה, הם הביאו פרויקט יותר משמעותי עם כל האישורים. דווקא

במאת, נושא מאוד חיובי. פרויקט שאפשר גם על טובת התושבים, אנחנו נביא אותו לקבל את

האישורים, ואנחנו נביא אותו למליאה. אבל כיוון שהודענו לכם שעושים, נודיע לכם גם שלא עושים,

בסדר? זה לא צריך זה, אבל לידיעה. תודה רבה. דקה,

מר תמיר בוקובזה: יש לך את עמוד 20?

מר עידו ליבנה: לא, יש נושא שהעלינו,

מר תמיר בוקובזה: בעוצם?

מר עידו ליבנה: לא לא, יש נושא שהעלינו היום.

רויטל דג'אווי בן יעקב: עוצם היה היום.

מר עידו ליבנה: עוצם היה. בואו, עמוד עשרים בבקשה.

גב' מזל ערוסי: מה זה?

מר דודי אלון: רוכלות לא אמרנו שאתה דוחה?

מר ניר ים: מה?

מר דודי אלון: את רוכלות?

מר ניר ים: רגע, אני אדבר על רוכלות. רגע, אתה רוצה לדבר על דיה?

מר עידו ליבנה: אני יכול, אפשר לפי סדר, אתה רוצה לפי סדר? אני אעשה...

מר ניר ים: זה הסדר. כן, תב"רים למליאה, אחר כך תב"ר דיה.

מר עידו ליבנה: בסדר גמור.

מר ניר ים: אחר כך עוצם ואחר כך רוכלות.

7. תב"ר 677 אתר דיה

מר עידו ליבנה: בסדר גמור. תב"ר דיה, פרויקט דיה, כפי שאתם מכירים את

ההתקדמות פה, הונחה אבן פינה וכולם כבר קיבלו הודעה.

החברה, כחלק מההסכם, יש לה תשלום, היה חי ומעניין, אבל גם היה מאוד מכבד לבאים. זו דמוקרטיה.

בהתאם להסכם, החברה הייתה מחויבת להעביר סכומי כסף. אנחנו, על מנת לרשום את זה בצורה, היו פה מספר סבבים, שאנחנו מחויבים לרשום אותו בצורה הנכונה ביותר, גם מבחינה חשבונאית, גם מבחינת ערבויות משרד הפנים. היו פה מספר דיונים. הדרך הנכונה ביותר, גם כדי לשקף את המצב האמיתי של הפרויקטים, והעלויות שלהם, זו הדרך הבאה:

תב"ר 677 – זה להגדיל את התב"ר, כל הכסף יכנס לתב"ר בצורה מסודרת. אנחנו, זה מאפשר לנו בשלב הזה, להקטין את הקרנות, ולהחזיר לקרנות המועצה 2.5 מיליון. ואז בעצם להעמיד את התב"ר על 14 מיליון, ולאפשר גם להוצאות העתידיות שלו לבוא לידי ביטוי, וגם כדי שברגע שנקבל כספים נוספים, מדברים על סוף 24 והלאה, אנחנו נוכל גם להחזיר עוד כספים לקרנות המועצה.

גב' נעמי סלע: על כמה אנחנו עומדים עכשיו?

מר עידו ליבנה: אנחנו העמדנו את התב"ר במליאה, לא האחרונה, אחת לפנייה על 10.5, זה מה שרשום למעלה, בסדר?

גב' נעמי סלע: אוקיי.

מר עידו ליבנה: הוספנו חצי מיליון, ועכשיו אנחנו, ואמרתי לא במליאה הזאת, אנחנו ברגע שנגמור סדר פנימי, אנחנו נבקש להחזיר לקרנות מה שניתן, אז אנחנו כרגע עושים את ההחזרה הזאת. בהתאם למיטב החישובים, זה הסכום שנכון להעמיד אותו, מה שנקרא, עד שהפרויקט יכנס להכנסות מלאות למועצה, או כמעט מלאות למועצה.

מר גדי ירקוני: זה עד אחרי הרצה.

מר עידו ליבנה: עד אחרי הרצה.

מר תמיר בוקובזה: נכנסו כרגע 6 מיליון ₪ מהיזם?

מר עידו ליבנה: כרגע נכנס 6 מיליון ₪ מהיזם, כן. אז אני מבקש את ההסדר הזה, כדי שכל המליאה תכיר.

גב' סילביה גרין: למה לא ... את מצב הקרנות?

מר עידו ליבנה: מה זה?

גב' נעמי סלע: מצב הקרנות, אנחנו ...

מר עידו ליבנה: זה להחזיר, זה לא להוציא. אני אביא, אין לי בעיה להביא. אין לי בעיה, אנחנו אפילו נשלח במייל אם צריך.

מר גדי ירקוני: לא לא לא לא לא.

גב' סילביה גרין: למה לא?

מר תמיר בוקובזה: למה לא?

מר גדי ירקוני: קרנות לא שולחים במייל, בגלל שזה יכול להתגלגל בכל מיני מקומות. אתם תקבלו איזה נייר שאתם רוצים.

מר תמיר בוקובזה: מצב הקרנות שמצורף ל...

מר גדי ירקוני: חבריה,

מר תמיר בוקובזה: לא, אני שואל, כשמצב הקרנות מצורף לחוברת, מותר לי לפרסם אותנו.

רויטל דג'אווי בן יעקב: בדיוק. הכול מצולם, גדי, גם ככה.

מר גדי ירקוני: אז מה, אבל אני לא חושב שזה כאילו,

גב' נעמי סלע: אנחנו נשמח לדעת מה קורה.

מר גדי ירקוני: אתם תקבלו.

גב' נעמי סלע: מה מצב הקרנות של...

מר גדי ירקוני: יש דפים שלא מצרפים. כמו שלא כל דבר שנהיה פעם שלך פרטי,

גב' נעמי סלע: זה לא פרטי, זה של הציבור.

מר גדי ירקוני: כן, בסדר.

מר יובל בר: אבל גדי, נראה לי שקיבלנו את הדברים האלה.

מר גדי ירקוני: אני חושב שלא עד כדי כך. ...

מר עידו ליבנה: אני אבקש כן להרים את היד, כדי שירשם שדווח למליאה ואושר.

מר ניר ים: 18 בעד.

מר עידו ליבנה: מי נגד? מי נמנע?

מר ניר ים: לא נשאר.

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תב"ר 677 אתר דיה

מר אריק דניאל: עידו?

מר עידו ליבנה: כן?

מר אריק דניאל: רק לטובת הסמנטיקה, למה כתוב בעלים אתר דיה, ולא יזם אתר דיה?

מר גדי ירקוני: הוא צודק, אנחנו הבעלים, הוא היזם.

מר עידו ליבנה: אין פה, חבריה, אין פה שום מידע... אצלנו, יש מה שנקרא בעלים חברה דיה, הועתק השם, אנחנו נעשה את זה אנחנו הבעלים, דיה לא עבר לאף אחד, בסדר? נרגיע את המסרים.

גב' נעמי סלע: הכול יכול להיות.

מר עידו ליבנה: לא לא, זה לא, בפרופורציות.

8. הסדר מכינת עוצם

מר ניר ים: עידו יציג את הנושא הזה שנקרא הסדר עוצם. אני רק אתזכר את המליאה,

מר עידו ליבנה: הדף ששלחתי צורף?

מר ניר ים: כן.

מר עידו ליבנה: איזה עמוד רק?

מר תמיר בוקובזה: 12-13, עוצם?

מר ניר ים: 12 זה אני, 13 זה עידו. אני שוב אתזכר שאיפשהו אני חושב שבשני שליש האחרונים של שנת 2022 הנושא הזה עלה לדיון. אנחנו הצענו הסדר עם מכינת עוצם, עד כה הגירעון שנוצר, הוא 344 אלף ש"ח,

גב' מזל ערוסי: אתה רוצה להגיד לנו מה זה המכינה הזאת?

גב' נעמי סלע: למה זה חוזר?

גב' מזל ערוסי: איפה היא,

גב' נעמי סלע: אנחנו דיברנו, מזל בעבר דיברנו,

מר גדי ירקוני: רגע, תנו לו להסביר, מה קרה לכם.

גב' מזל ערוסי: נעמי, אני יודעת מה היה בעבר. תאמיני לי, אני קשובה מאוד. בכל זאת אני רוצה שהוא יסביר. אני לא רוצה להרים את היד ולהוריד סתם. אז סליחה שזה לוקח מזמנכם עוד שתי דקות.

מר ניר ים: בהצעה שהוצעה אז, ניתן היה להגיע עם מכינת עוצם להסדר על ... של קצת פחות מחצי מאותו גירעון שנוצר. המליאה דנה, היה דיון ארוך. שורה תחתונה, ההסדר הזה לא אושר, והכול נשאר עומד כפי שהוא. למעשה, מאז ועד היום. אני חושב שסדר גודל של שנה חלפה, ואנחנו מביאים את זה שוב. גם אוקיי, יסביר את זה עידו, למה גם מביאים את זה שוב.

מר עידו ליבנה: קרו שני דברים במקביל בשנה הזאת. פעם אחת, באופן טבעי, מה שנקרא, רואה החשבון שעושה לנו בקרה, הנושא הזה עולה שוב ושוב, תב"ר שעומד לאורך הרבה שנים, מה שנקרא, הרבה לפני, גם לפני המליאה הזאת בוודאות. עומד הרבה שנים ללא תזוזה. משרד הפנים,

מר גדי ירקוני: לפני 3-4 מליאות.

מר עידו ליבנה: משרד הפנים לוחץ לסגור אותו ממקורות המועצה. אי אפשר להשאיר תב"ר פתוח בגירעון.

דבר שני, עשינו עוד איזשהו סיבוב על הנתונים הקיימים, גם כדי לבחון חלק מהטענות שלהם, לראות אם יש משהו שיכול להסביר למה החריגות בעלויות, או העלות העודפת שנוצרה בתב"ר הזה, יש להם

יד ורגל, אם זה בגללם, אם זה בגללנו, לא הצלחנו למצוא תיעוד, אין לי פה עמדה. בסדר? לא יצא לנו למצוא תיעוד, מה שברור זה שהאירוע הזה עלה יותר מאשר התכנון המקורי. עוד פעם, זו היסטוריה, לא להכל הצלחנו למצוא מסמכים, חלק גדול לא הצלחנו למצוא מסמכים.

במקביל, גם אני וגם ראש המועצה, פנינו עוד פעם לראשי המכינה, התחלפו שם ראשים מאז, לא מהדיון האחרון, אבל מאז שהתקיימה הבניה, מתוך הבנה שאנחנו כרגע סוחבים מינימום של 800 אלף ש"ח, כמעט 850 אלף ש"ח.

אנחנו, ברור לכם שמינוסים משלמים עליהם, בצורה כזאת או אחרת, גם אם באותו רגע לא בבנק, בסוף מה שלא אצלך בבנק היום, אתה משלם עליו ריביות גבוהות.

עשינו עוד סיבוב ללחוך, היו מספר פגישות, גדי גם היה בפגישה איתם, כדי להסביר להם שהם חייבים לתת. מה שנקרא, אנחנו ניסינו כמה שיותר, יש מחלוקת, אנחנו הגענו איתם למה שנקרא, לאיזשהו מספר,

גב' נעמי סלע: מה המחלוקת?

מר עידו ליבנה: המחלוקת שלהם, שהעלות שמי שבנה את המכינה דה פקטו, זו המועצה. בכלים שלה של אחרי התנתקות וזה וזה, העלות גדלה, כמו שכתבתי לכם את זה גם במסמך הקודם, במליאה 5/2022, העלות גדלה מעל התכנון המקורי. כן בגלל המועצה, לא בגלל המועצה, ומי שבנה זו המועצה.

הקבלן הופעל על ידי המועצה, מי נתן את ה... איך זה הגיע, למה זה הגיע? לא הצלחתי למצוא תיעוד, מה שנקרא, שבא, את יודעת... אם היינו מוצאים מקרה שראש המכינה אז ביקש לבנות עוד קומה, הייתי אומר – חבר'ה, זה אתם.

גב' נעמי סלע: והמקום הוא פרטי? הוא בבעלות פרטית?

מר עידו ליבנה: היום הוא מופעל על ידי עמותה, נכון?

מר גדי ירקוני: עמותה.

מר עידו ליבנה: עוצם הם עמותה.

גב' נעמי סלע: יש עמותה? מההתחלה, של מי המבנה?

מר גדי ירקוני: שלהם.

גב' נעמי סלע: מי הבעלים?

מר גדי ירקוני: לפי דעתי, שלהם.

מר עידו ליבנה: הכול שלהם.

מר תמיר בוקובזה: המבנה הוא לא רשום על המועצה?

גב' נעמי סלע: המבנה שלהם, הבעלות שלהם, ההתנהלות שלהם,

מר עידו ליבנה: כן. אבל בהסדרים שאז היו, המועצה היא מי שנדרשה לבנות. הכסף

הממשלתי עבר דרך המועצה, המועצה בנתה. אז אני, אם תרצו לראות את המסמכים של אז, לתשובה מדויקת, אבל ממה שאני מכיר, זו התשובה.

ואנחנו מבינים שאנחנו על המינוסים האלה כבר סוחבים יותר מדי זמן את הכסף. אני חושב, כבר אמרתי את זה כבר אז, שנה שעברה, אני אומר – תמיד יש את מה שנקרא, את האופציה להגיד – אנחנו לא עושים כלום, משאירים.

אנחנו החלטנו שמכניסים את זה לעוד סיבוב, הבאנו את זה פעם אחת, אנחנו הבאנו את זה עוד פעם, מתוך הבנה שאנחנו רוצים כמה שיותר כסף אצלנו בבית. כרגע, המינוס הזה לא משרת אותנו. בסדר? יכול להיות,

מר תמיר בוקובה: הם הוסיפו 50 אלף ₪ מפעם קודמת?

מר עידו ליבנה: מה זה?

מר תמיר בוקובה: הם שיפרו את ההצעה ב-50?

מר עידו ליבנה: הם שיפרו את ההצעה בעוד 50 אלף ₪, ואנחנו, באמת אני אומר, מי

שמקיים את עולם הריביות, בסוף כסף כזה שיכנס, גם שאני אוציא אותו מחר לספקים, אבל נכנס ויוצא, מצמצם לנו את הריביות.

וגם בסוף אני אומר, אני כל פעם נמצא עם מבקר כזה או אחר, עכשיו עוד מעט יכנס המבקר גם של החציון של 2023, השאלה הזאת עוד פעם תעלה.

זו פשוט נורה שמהבהבת בביקורות, בסוף הוא יגיד לי – לך לראש המועצה, תביאו מהקרנות כמעט מיליון ₪, תסגרו, אתם לא יכולים להשאיר סעיף בגירעון. המועצה לא יכולה להשאיר סעיף בגירעון, זה יותר מדי זמן.

רויטל דג'אווי בן יעקב: ומבקר יכול לבוא ולאץ ראש מועצה לשלם, גם כשהוא...

מר עידו ליבנה: אם זה יהיה בדו"ח הביקורת, הוא יגיד – תעשה מה שאתה רוצה,

אבל בדו"ח הביקורת, כמובן, אני רוצה שתעביר את הסעיף. עכשיו עוד פעם, זה לא ... גם מקצועית, אין לזה שוב, אני אומר, הכסף הזה בחוץ, זה לא קבלן,

מר דודי אלון: הכסף הזה כבר יצא.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זו שיטת עבודה שחוזרת על עצמה, ואי אפשר לתת לה להמשיך,

גב' נעמי סלע: לתת לה להמשיך להתנהל ככה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: די, כל הזמן – קרו טעויות – בואו נשלם, קרו טעויות – בואו נשלם, היה רטרו רטרו וזה...

מר גדי ירקוני: עידו, אני יכול רגע?

מר עידו ליבנה: כן.

מר גדי ירקוני: חברים, רגע. אני רוצה להגיד, אחרי שעידו גמר את הפילוסופיה הכלכלית,

מר תמיר בוקבזה: גדי, רק למיקרופון, לא שומעים אותך.

מר גדי ירקוני: לא שומעים? אחרי שעידו הסביר את כל הנושא הכלכלי, אני רואה פה שתי אפשרויות. יש אפשרות, כמו שעידו אמר, לא שהוא לא מכיר את ההיסטוריה, גם אני לא מכיר את ההיסטוריה, ומי שמכיר את ההיסטוריה, זה כנראה ארבעה אנשים שיש להם ויכוח אדיר מי אשם. זה חיים ילין, זאת כבי, זה הרב פרץ ומשכ"ל, שאז בנו מישהו אחר, שאנחנו בכלל לא יודעים מי זה.

יש ויכוח על 850 אלף ש"ח, אני מעריך כמו שאני מכיר, שבטח חיים איפשהו, חיים וכבי צודקים על הרוב, אבל יכול להיות שגם לנו יש, יש שם סיפור על גנראטורים ועל כל מיני שטויות, ועל עיכוב

בבניה ועל חשמל. ועל תחשבו מתי זה? מתי זה נבנה?

מר יובל בר:

פעולות אחרונות ב-2014.

מר עידו ליבנה:

זה שונה, 2011,

מר יובל בר:

2011,

מר עידו ליבנה:

2011 היה עדכון אחרון של התב"ר, שנה אחרי זה הסתיים התב"ר,

מר גדי ירקוני:

תקשיב, זה נבנה ארבע שנים קודם,

מר עידו ליבנה:

כן, 2010 כבר אישרו את זה פה במליאה.

מר גדי ירקוני:

אוקיי. זה כל כך נוסטלגיה. עכשיו, זה נכון שאנחנו מרגישים טמבלים

שאנחנו הולכים ומוותרים על 800 אלף ₪, אבל מה האלטרנטיבה השנייה? שאו שנקבל עכשיו 370 אלף ₪, או שבסוף נהיה צריכים לשלם את כל ה-850 מתישהו, ושהתב"ר הזה, כמו שעידו אמר, לי הוא לא מפריע שהוא פתוח.

אני חושב שהמליאה הזאת, ואנחנו צריכים לנקות שולחן עם הסיפור הזה, לא להעביר את זה למליאה אחרת, בגלל זה הבאנו את זה היום. ודבר שלישי – אני לא מוצא שום תועלת בנושא הזה, רק עוד דבר אחד טוב, יהיה לנו 370 אלף ₪ יותר בבנק, מאשר יש לנו היום פחות. זה הכול. גם שם אנחנו נהיה צריכים לצבוע אחרי זה את עידו, אחרי ה-370, בשביל לסגור את התב"ר, נהיה צריכים לסמן כסף שלנו, לא לשלם אלא לצבוע כסף שלנו בסכום הנוטר, על מנת לסגור את התב"ר.

אבל אני רואה את זה ככה. עכשיו, אני לא חושב שיש פה ויכוח ארוך בינינו. בינינו בתוכו פה. צריך לחשוב, האם זה נכון לגמור פרשיה כזאת, או להשאיר אותה לבאים אחרינו, שאולי יגמרו אותה. אני

לא אוהב להשאיר לבאים אחריי, או לאני ממשיך, או לא משנה מי זה – סתם פרשיות כאלה. יותר טוב לא יהיה. זו החלטה שלכם, חברים, אני ארים את היד בעד.

מר חנניה אווקרט: נתנו החלטה על העניין הזה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני רוצה לשאול שאלה.

מר גדי ירקוני: נכון.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני בטוחה שהיו תקדימים של מקרים דומים, בטוח.

מר גדי ירקוני: איזה מקרים דומים?

רויטל דג'אווי בן יעקב: מקרים דומים בארץ, דברים דומים, כל מיני פרויקטים כאלה.

מר גדי ירקוני: יש מלא, מיליונים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני בטוחה. אני שואלת, האם האינסטנציה הסופית בכל המקרים

האלה, זו החלטת המליאה? אין משהו מוסדר שבורר או פותר את הדברים האלה?

מר גדי ירקוני: אפשר ללכת לבית משפט.

מר ניר ים: היא צודקת לגמרי, אבל גדי, אפשר ללכת לבית משפט,

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא, אני שואלת,

מר ניר ים: יגידו עורכי הדין, הדבר הזה כבר חלה עליו התיישנות.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי.

מר ניר ים: לא ידונו בו, לא יכנסו לתיק הזה. כבר פעם קודמת שזה עלה, כבר אז

זה היה בחזקת תיק ישן שאף אחד לא יתעסק איתו. נכון תמיר?

מר תמיר בוקובזה: יש לך ... לידך. סוף סוף יש יועצת משפטית פה איתנו, היא תגיד כן,

למה אני?

מר ניר ים: אז זה הסטאטוס המשפטי של העניין.

מר נתן נחמוביץ': אפשר לשמוע משפט אחד ליועמשת,

מר ניר ים: יובל רגע רצה להגיד משהו,

מר נתן נחמוביץ': שאומרים שלדעתנו הליך משפטי כנראה נפסיד, מילה אולי שלך על

זה? למה זה מובהק שנפסיד?

עו"ד אולגה גונן: אני מכירה את הפרטים, מכירה את התיק. ברגע שיש לך הליך שהוא

עבר את זמן ההתיישנות, להיכנס לתוך זה, אני חושבת שמבחינת העלויות של המועצה,

מר נתן נחמוביץ': זה לא סיכוי, זה אי אפשר. אם אתם אומרים שחלה התיישנות פה,

אתה לא יכול לתבוע את הכסף הזה – נקודה.

- עו"ד אולגה גונן:** התיישנות היא מורידה לך את הסיכויים, במשפטים...
- מר נתן נחמוביץ':** רק נזיקין עכשיו את רוצה לתבוע אותם, ומה?
- עו"ד אולגה גונן:** במשפטים, מה שאתה בוודאי יודע, אין שום דבר שהוא פתוח, אנחנו מדברים בסיכויים.
- מר נתן נחמוביץ':** דווקא בהתיישנות אנחנו רואים שאת הכסף לא נראה בתביעה.
- עו"ד אולגה גונן:** הסיכויים הם מאוד מאוד נמוכים לראות את הכסף בתביעה.
- מר חנניה אוקרט:** למה האופציה זו תביעה?
- מר נתן נחמוביץ':** ... למליאה, שתדע שאין סיכוי בתביעה, חבר'ה. אין סיכוי בתביעה. כל מי שחושב, אנחנו יכולים להיות צודקים, אבל לא חכמים במקרה הזה.
- גב' מזל ערוסי:** תמיר, מה אתה אומר?
- מר תמיר בוקובזה:** יש לי משהו להגיד, אבל עוד שנייה. ביקשתי רשות דיבור, רגע.
- גב' מזל ערוסי:** חשבת... אנחנו רוצים לשמוע.
- מר תמיר בוקובזה:** לא, לא לגבי הפן המשפטי בכלל, מה שהיא אמרה בסדר גמור. אני רוצה להתייחס לנושא.

מר ניר ים: שנייה, בואו נעשה את זה לפי הסדר, אם ככה. יובל?

מר יובל בר: כן, איפה הזה? לדבר?

מר גדי ירקוני: שומעים אותך, כן.

מר יובל בר: אני אתחיל להשתעל תוך שנייה. טוב, אני אגיד את מה שאמרתי

בפעם הקודמת, אני מקווה רק שהתוצאה תהיה שונה.

אני אחד מהיחידים שזוכרים את זה מההתחלה שלו, ב-2014, כנראה, התחילו להביא את זה. כבי הביאה את זה כמה וכמה פעמים לסגור את התב"ר, אז הוא עמד על 600 אלף. ואני, ודי הרבה אנשים אחרים פה אמרו שאי אפשר לסגור את זה, אי אפשר לסגור 600 אלף בלי לבוא ולנסות להביא מהצד השני, ולא עשו מאמצים, וכל שנה, זה לא היה כל שנה, זה בטוח, אבל הובא כמה וכמה פעמים, ואנחנו התנגדנו והשארנו את זה פתוח, וכל פעם היא באה ואמרה – בפעם הבאה, שמו לי על זה נקודה שחורה בביקורת, ובאמת עכשיו, בפעם הקודמת כבר, כשהביאו כבר סכום לתשלום, אז אני כבר שיניתי את דעתי, וניסיתי גם לשנות פה. ותמיר, בעיקר, שכנע את ההיפך. אני מקווה שהפעם לא.

כי כמו שכולם אמרו, הפעם זה כסף שיכנס ונקבל אותו, או שלא נקבל אותו, או אפס.

זה לא שאנחנו מסכימים לזה, שתב"רים יגמרו ב-844 אלף שג גירעון, זה בערך היה 2 אחוז מגודל הפרויקט, אבל זה לא משנה האחוזים, הכסף הוא כסף גדול. אנחנו לא מסכימים לו, לא רוצים שזה יהיה ככה, לא בעבר, לא בעתיד. אבל כרגע, כדי לקבל את מה שכן אפשר, אני חושב שצריך להצביע על זה ולסגור את זה. סופית.

גב' מזל ערוסי: זה מה שאומרים או ציפור אחת ביד משתי ציפורים על העץ.

מר דודי אלון: הלאה. לאשר.

גב' מזל ערוסי: בוודאי.

מר תמיר בוקובזה: אז רוויטל שאלה אם היה תקדים כזה. אז היה לנו תקדים כזה לפני כמה חודשים פה במליאה, עם שביל ההליכה של הפתחה. ששם גם כן בוצע פרויקט, והייתה חריגה מהתכנון, ופה גדי, אתה נעמדת ודרשת שהאגודה תשלם את מלוא החריגה, מיליון ₪, בלי שום הנחות, למרות שהיו אינדיקציות מאוד מאוד ברורות לגבי סיכומים אחרים שהיו. הבאנו לפה את חברי האגודה, יורם דרוקר היה פה למיטב זיכרוני, לא זוכר, היה עוד מישהו שבא ודיבר והסביר ואמר את הסיכומים שהיו. וזה מקרה מאוד דומה. מאוד מאוד דומה,

מר גדי ירקוני: לא.

מר תמיר בוקובזה: בשני המקרים הייתה חריגה, רק רגע, אתה תגיב עוד שנייה. בשני המקרים הייתה חריגה מהפרויקט, מסכום הפרויקט המתוכנן, כשפה הייתה התחייבות של האגודה, מבחינתה לפחות, לשלם חצי מיליון ₪ וזהו, או 400 אלף, סליחה,

מר גדי ירקוני: איפה שאתה לא רוצה, אתה לא זוכר מדויק.

מר תמיר בוקובזה: 400 אלף, אין בעיה, היא התחייבה לשלם סכום, והיא עמדה שהיא תשלם רק את הסכום הזה, ואתה באת ודרשת שהיא תשלם את כל החריגה, בסך מיליון ₪. זה רשום בפרוטוקול.

מר גדי ירקוני: זו לא הייתה כל החריגה, החריגה הייתה יותר גדולה, זה לא קשור. רגע, תדייק.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי.

מר גדי ירקוני: אני לא דיברתי, א' – החריגה הייתה יותר גדולה. אני התעקשתי על זה שהם ישלמו את ההתחייבות החתומה שלהם. היה ויכוח אם ההתחייבות החתומה שלהם, היא התחייבות רצינית, או לא רצינית. אם הם ידעו, כאילו, שזה סתם בשביל להעביר, זה היה כל הויכוח. לא על ה... .

מר תמיר בוקובזה: אף אחד מהנהלת המועצה לא בא ואמר – אנחנו מבינים שהיה פה, או שיש פה נכונות לשלם חצי, או שליש, או לא זוכר כמה,

מר גדי ירקוני: לא, זה לא אותו הדבר. אל תשווה .

מר תמיר בוקובזה: אני מאוד משווה.

מר גדי ירקוני: לא, אני אומר לך עוד פעם למה,

מר תמיר בוקובזה: למליאה, בסדר... .

מר יובל בר: יש הבדל ענק אחד, לפני עשר שנים,

מר גדי ירקוני: אני לא מוותר על זה, זה לא אותו דבר בכלל.

מר תמיר בוקובזה: אני מבין את הפער של הזמנים.

מר גדי ירקוני: לא הזמנים.

היה,	<u>מר יובל בר:</u>
לא, שם הייתה חתימה שלהם שהם ישלמו עד מיליון ₪.	<u>מר גדי ירקוני:</u>
ופה יש התחייבות שלהם,	<u>מר תמיר בוקבזה:</u>
אין!	<u>מר גדי ירקוני:</u>
אבל זו בדיוק הבעיה, הלוואי והייתה את ההתנהלות הזאת, גם אז,	<u>מר טל בורנשטיין:</u>
אין התחייבות.	<u>מר גדי ירקוני:</u>
...	<u>מר תמיר בוקבזה:</u>
אז תגיד טעיתי, מפני שזה מוקלט, תגיד טעיתי.	<u>מר גדי ירקוני:</u>
טעיתי.	<u>מר תמיר בוקבזה:</u>
טעיתי, לא הייתה, זה לא אותו הדבר.	<u>מר גדי ירקוני:</u>
רגע תגיד לי ברור, שאני אדע מה להגיד, אני לא יכול שככה תבלבל אותי. טעיתי ו?	<u>מר תמיר בוקבזה:</u>
בזה שהם לא התחייבו שהם ישלמו, זה לא אותו הדבר.	<u>מר גדי ירקוני:</u>

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה, זה היה פרויקט פה שלהם, שהוא אפילו לא בבעלות של המועצה, אם אני מבין נכון מהדברים שנאמרים פה.

מר גדי ירקוני: כן, יכול להיות, כן כן.

מר תמיר בוקובזה: אז אפילו את ההתחייבות אני לא צריך, בסדר? אם זה פרויקט שלהם ובעלות שלהם, אני אפילו לא צריך את ההתחייבות הזאת, כי זה לא שלי בכלל כמועצה. שביל ההליכה הוא של המועצה, אין על זה מחלוקת, בסדר? זה נכס מועצתי.

מר דודי אלון: בשביל ההליכה הייתה אמירה של הגזברית שבהחלט, התחייבו ל-400 ולא למיליון, ולכן,

מר תמיר בוקובזה: נכון, גם זו אמירה שהייתה, ועדיין,

מר גדי ירקוני: הם לא התחייבו בכלל.

מר תמיר בוקובזה: ועדיין הייתה דרישה, וזה מכעיס, וזה נראה לא טוב, וזה ממש ממש... אז נכון שבסוף, אם אני מסתכל ברמה הפרקטית ואני אומר, בסדר, עזוב אותי מעכשיו עניינים עקרוניים, להישאר עם 370 או עם 0, אז כנראה שבסוף אני מבין גם כן שאין ברירה, ועדיף את ה-370 מאפס. אבל זה לא הופך שום דבר מהסיפור הזה לטוב, בטח לא כשאני שם אותו צד לצד לסיפור של הפתחה עם שביל ההליכה.

מר גדי ירקוני: לא אני לא מסכים, זה,

- מר תמיר בוקובזה:** זה נראה רע מאוד.
- מר גדי ירקוני:** זה לא יכול להיות,
- גב' מזל ערוסי:** תמיר, אתה גם משווה ... ולמי יש אחריות?
- מר גדי ירקוני:** בן אדם בא, ומדבר פה שקרים, זה לא אותו דבר, זה שקרים מה שאתה אומר.
- מר תמיר בוקובזה:** אל תגזים, אל תגזים.
- מר גדי ירקוני:** זה לא, זה שקרים. ואני אומר לך, זה חצי אמת, זה לא שקרים, זה יותר גרוע. אני אומר לך מצידו,
- מר תמיר בוקובזה:** יש לך אפשרות להגיב, להגיד...
- מר גדי ירקוני:** ומצידו ש...
- מר תמיר בוקובזה:** גם אמרתי טעיתי, אבל כשאמרת לי תגיד שטעית, אמרתי – טעיתי.
- מר גדי ירקוני:** לא, אז אתה חוזר על זה עכשיו.
- מר תמיר בוקובזה:** שמה?
- מר גדי ירקוני:** על זה שזה אותו הדבר.

מר תמיר בוקובזה: אני אומר שזה צד בצד, ואני רואה את הדברים, אתה לא יכול להגיד לי איך לראות את הדברים גם כן, בוא. אני לא אומר, שום נתון שתיקנת אותי, לא אמרתי לך – לא נכון. כל מה שתיקנת, אמרתי לך – בסדר.

מר גדי ירקוני: אז איך אתה...

מר תמיר בוקובזה: עדיין זה נראה רע מאוד,

גב' מזל ערוסי: לא חשוב, השורה התחתונה זה... תמיר, השווית גם את העיתוי של 2014 לשביל שהיה ב... אני יודעת, ב-18 או 20?

מר תמיר בוקובזה: מה יש? לא הבנתי.

גב' מזל ערוסי: מתי זה היה, ומתי זה היה?

מר ניר ים: אוקיי, בואו,

מר חנניה אווקרט: לי יש שאלה קטנה.

מר ניר ים: דקה.

מר תמיר בוקובזה: שניהם לפני המליאה הזאת. שניהם מקדנציה קודמת לפחות.

מר ניר ים: תנו לחנניה.

מר חנניה אווקרט: יכול להיות שיש פה אי הבנה מצידו, האם לכסף יש צבע בכרטיסים של הנהלת החשבונות? כספים של הגוף הזה עוברים פה, מאות אלפים ומיליונים,

מר עידו ליבנה: לא.

מר חנניה אווקרט: עכשיו הכרטיס בחובה, למה לא מעבירים את הכסף? שהם יתבעו אותנו.

מר גדי ירקוני: לא עוברים.

מר חנניה אווקרט: אין להם חוב? לא עוברים יותר כספים?

מר גדי ירקוני: כמעט ולא. לא.

מר חנניה אווקרט: שום?

מר גדי ירקוני: תשאל את הגזבר, אני לא יודע.

מר עידו ליבנה: אני לא זוכר...

מר חנניה אווקרט: אני חושב שההנחה הייתה, בזמנו כשהרמנו את האצבע ואמרנו שלא נוותר להם, ושעוברים עוד כספים, אפשר לקזז אותם.

מר עידו ליבנה: לא. מה שאמרנו, אני אזכיר מה אמרנו.

מר גדי ירקוני: הם לא קיבלו תרומות, קודם כל.

מר עידו ליבנה: מה שאמרנו, אם הם יקבלו עוד כסף, נתפוס להם אותו. אתה כסף מקבל מול ביצוע, זה לא כזה פשוט לתפוס. וכסף של חינוך בכלל זה לא פשוט, כי אתה מחויב בחוק, אתה חתום כל שנה שאתה מעביר אותו למוסדות. וגם שנה לא עבר להם כסף. אז אתה יודע, אני אומר -

מר יובל בר: שנים הם גם הגישו בקשות לתרומות,

גב' נעמי סלע: אתם יודעים כמה ילדים יש לנו שם?

מר עידו ליבנה: את זה אני לא יודע,

גב' נעמי סלע: כי אז, בזמנו, היה לנו את אותו סיפור...

מר גדי ירקוני: לא, אני אגיד לך, יש שם הרבה ילדים מבחוץ.

גב' נעמי סלע: דיברנו על זה שיש...

מר גדי ירקוני: יש שם קרוב ל-400 ילדים.

גב' נעמי סלע: גם הילדים של המועצה האזורית אשכול.

מר גדי ירקוני: אני אמרתי לך, אין לי את המספר, אבל מעטים משלנו שמה.

גב' נעמי סלע: אנחנו בדיוק באותו סרט של ביכורים, וביכורים סגרנו – זרקנו. פה אנחנו...

מר גדי ירקוני: תקשיבו, אין שום ויכוח, אני איתכם, חבר'ה, אני איתכם. נעמי, אני לא אומר שצריך לתת להם כסף... אני אומר – נשארה לנו עכשיו אפשרות, או לקחת 370, או כלום.

גב' נעמי סלע: ביכורים לא מימנו.

מר גדי ירקוני: או להשאיר את זה למי יודע מה יקרה.

מר חנניה אווקרט: מאיפה יש להם 370 עכשיו?
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: בואו, חברים, דקה. בואו נתמקד. לטעמי, אין פה דברים חדשים מעבר למה שדיברנו פה עכשיו, שעולים על השולחן. לא רעיונות ולא דברים שלא ידענו עד היום, בנושא הזה.

אני מציע שנצביע על הדבר הזה, באמת זה עולה רק מסיבה אחת, זה עולה כדי שלא להעביר את זה למשמרת הבאה, זה הכול. אי אפשר היה למשוך את זה, כמו שאמר עידו, בסוף יבוא איך קוראים לו, משרד הפנים ויגיד – חבר'ה, שלום, ואז באמת יהיה מי ששילם לו. אז אנחנו יכולים להציג פה כמה עשרות אלפי שקלים, אנחנו יכולים לסגור את הסוגיה שכבר מלווה אותנו מאז אלפיים ולך תדע, תחילת שנות האלפיים,

מר חנניה אווקרט: טוב, אפשר להצביע.

מר ניר ים: אנחנו מוכנים להצביע. מי בעד לאשר את ההסדר? בבקשה, ירים את היד.

גב' מזל ערוסי: בכאב גדול.

דובר: בכאב גדול, בכאב, אבל אין ברירה.

מר ניר ים: 14 בעד. מי נמנע? 2 נמנעים. מי מתנגד? אף אחד. אז בעזרת השם סגרנו גם את ה...
החלטה: הוחלט ברוב קולות (14 בעד, 2 נמנעים, 0 נגד) לאשר את הסדר מכינת עוצם

גב' מזל ערוסי: לכבוד הוא לנו.

מר עידו ליבנה: ברוח התקופה.

מר ניר ים: ברוח מליאה שמאוד יכול להיות, ופה אני נותן את הפאנץ', ואני אומר דבר כזה. זאת מליאה, בגדול, מליאה חגיגית, ואנחנו נפרדים פה בחיוך רחב, ובאמת באחוות אחים וכאלה שבאמת מה שעניין אותם בשנים האחרונות, בסך הכול, זה איך לעשות לתושבי אשכול, לעשות להם יותר טוב. מכל כיוון ומכל בחינה שרק אנחנו יכולים. גם הנהגת המועצה, הנהלת המועצה, גם אתם חברי המליאה. באמת, המטרה היא הייתה משותפת. אבל זהו, בגדול הגענו לסוף מסלול, וב-31.10 יהיו בחירות, כאמור, יבחרו חברי מליאה חדשים ויכול להיות שחלקכם תישארו. אם לא יעלו דברים דרמטיים, אז זאת המליאה האחרונה שלנו. אם, מצד שני, פתאום יהיה משהו שיחייב אותנו לשבת לדון, לקבל החלטות, אז אנחנו לא נתבייש.

רויטל דג'אווי בן יעקב: מה עם הרוכלות?

מר תמיר בוקובה: אתה מסכם וזה בכיף, אבל...

רויטל דג'אווי בן יעקב: אתה מסכם והולכים? אין רוכלות?

מר ניר ים: רגע רגע, זו הקדמה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי.

מר ניר ים: ואז אחרי הרוכלות אתם ישר תברחו, אז אני מנצל את הזה, כאילו מושך אתכם. אז בגדול זהו. אם יהיו דברים, אז יש תאריך מליאה מסומן, בשבוע הראשון, או בסוף השבוע הראשון של אוקטובר. אם נדרש אל המליאה הזאת, כמובן נשמח ונקרא לכם, אם לא, לא נקיים אותה.

9. הודעה על מדיניות רוכלות

מר ניר ים: לגבי הרוכלות, חשבנו פשוט במסגרת המעבר בין המליאות, ובזה שדנו... הניסיון שלנו להיכנס לאיזושהי התנהלות יותר ויותר מסודרת כל הזמן, באנו וקיבלנו החלטה במליאה, אני חושב לא האחרונה אלא אחת לפני ואמרנו – יש לנו מדיניות רוכלות, וחברי המליאה אישרו אותה.

אחר כך היא פורסמה בציבור, ונכון להיום עבר הזמן שיכולנו לקבל תגובות מהציבור, ולשנות או לא. ותיאורטית, אנחנו יכולים היום להיכנס כבר עכשיו ולהפעיל את המדיניות הזאת. באיזושהו דיון פשוט שעשינו ביום – יומיים האחרונים, אחרי שכבר פרסמנו, סדר היום את הכול הכול, אז החלטנו בכל זאת למשוך עוד שלושים יום, את הפנייה לכל העסקים הקטנים במועצה

האזורית אשכול, כדי שיחשפו לזה. כי גם חשבנו באיזשהו מקום, שמאוד יכול להיות שלמרות שהחלטה פה, למרות הפרסום באתר ולמרות הכול והכול והכול, עוד יש כאלה שלא ראו את זה, לא נחשפו לזה, וזה חבל.

אז למעשה, אני לא בא פה להציע להצביע על משהו, לקבל או לא לקבל, אני רק אומר שבעקרון, עברו ה-30 יום של ההשגות, אנחנו פותחים את זה ל-30 יום נוספים. בתום ה-30 יום הנוספים, אנחנו נכנס להריץ את המדיניות הזאת בפועל.

מר תמיר בוקובזה: אז זה לא דורש אישור מליאה?

מר ניר ים: לא.

מר תמיר בוקובזה: לא צריך כלום, זה סתם עדכון.

מר ניר ים: לא, כן, עדכון.

דובר: נשאר את זה למליאה הבאה.

גב' נעמי סלע: אין מליאה הבאה.

מר תמיר בוקובזה: אין.

דובר: לא, החדשה.

מר תמיר בוקובזה: לא, הוא אומר שלא.

מר ניר ים: עכשיו, אם מישהו מחברי המליאה רוצה להגיד כמה מילות סיכום,

אני מאוד הייתי שמח, השעה 19:30, אני לא זוכר מתי גמרנו פעם מליאה בשעה הזאת. אבל...

מר גדי ירקוני: אתה לא רוצה ללכת הביתה?

מר ניר ים: מבחינתי, תודה רבה.

מר דודי אלון: תודה רבה.

מר גדי ירקוני: תודה רבה, חג שמח.

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

3. אישור פרוטוקול מליאה 11#2023 מיום 20.8.2023

החלטה: הוחלט ברוב קולות (12 בעד, 3 נמנעים, 0 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה

11#2023 מיום 20.8.2023

6. תב"רים למליאה

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1426 – יבול – הקמת תאורת ביטחון

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1427 – אבשלום – שיקום גדר

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1155 – סופה – סופה – תשתיות ופיתוח ל-5

יח"ד מתוך 20

החלטה: הוחלט פה אחד לסגור את תב"רים 1265 – מועצה – סימון כבישים והתקני

בטיחות 2019, ו-1287 – גבולות – פיס ירוק גינה ציבורית

7. תב"ר 677 אתר דיה

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תב"ר 677 אתר דיה

8. הסדר מכינת עוצם

החלטה: הוחלט ברוב קולות (14 בעד, 2 נמנעים, 0 נגד) לאשר את הסדר מכינת עוצם